

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 387. Quænam sit pœna collusionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Quest. 386. Quid juris sit in casu commissa collusionis?

Resp. Si reus interveniente collusione absolutus fuit per sententiam, potest denuo accusari, & inquiri contra illum, dum de collusione constat. Arg. c. fin. h. r. & L. pravaricationis. §. 1. ff. de pravar. juncta L. 1. de accusat. idque, tum ne delicta maneant impunita L. 35. de sent. excom. tum ne reus ex sua malitia referat commodum. contra L. 1. ff. de dolo. His non obstantibus, quod Sententia Judicis absolutoria ita tollat crimen, ut de eo queri non possit amplius. arg. L. si cui. §. 2. & c. de his. ff. de accus. nam sententia lata per collusionem non est nulla, habetque se, ac si lata non fuisset, L. cum non. ff. h. r. L. pignor. c. de pignor. Si verò commissa collusio seu tergiversatio accusatore criminali ab accusatione desistente, potest, imò debet Judex ex officio inquirere & procedere. Arg. c. 1. §. 2. h. r. ne delicta jam semel publicata maneant impunita. cit. c. ut fama de sent. excom. & L. ita vulneratus. ff. ad legem Aquil. Ac denique si reus accusatorem vel Advocatum induxerit, ut secum colluderet, haberet pro victo. L. fin. h. r. & Sententia absolutoria rescinditur. L. 3. §. 1. ff. h. r. nisi sit causa sanguinis. L. 1. ff. qui bona eorum, qui ante sent.

Quest. 387. Quenam sit pœna collusionis?

Resp. Primò: Præterquam quòd pœna collusionis seu pravaricationis (intellige propriè talis) sit arbitraria, seu extraordinaria pro diversitate circumstantiarum, juxta L. sciendum. ff. de pravaric. juncta L. 1. §. si quis. & L. 3. ff. ad S. C. Turpill. pœnam infamiae in specie incurrit pravaricator. L. si is. ff. de pravaricat. L. 1. ff. qui not. infam. & ab accusandi munere accetetur. L. 5. ff. h. r. Menoch. de arb. cas. 323. n. 12. Lauterb. ad ff. tit. de pravaricat. §. 3. Item propriè talis convictus

eàdem pœnâ afficitur, quâ teneretur, si ipse in legem commisisset, quâ reus per pravaricationem absolutus est. L. 6. ff. h. r. Lauterb. l. c. & in specie, si collusio fiat super beneficio ecclesiastico, uterque colludentium privati debet beneficio. c. audivimus. h. r.

2. Resp. Secundò: Prævaricatores minùs propriè tales, nimirum Advocatus & Procurator (idem de accusatore in extraordinariis Judiciis dicit Lauterb. §. 4.) non dictâ pœnâ ordinariâ, sed extraordinariâ & arbitrariâ puniuntur. L. 1. §. 1. & L. 2. ff. h. r. Procuratores etiam secundum constit. Carol. qui ex proposito & dolo malo in causa, sive civili, sive criminali pravaricati, & desuper legitime convicti, non tantùm omne damnum inde perpeffum cum interesse clienti resarcire tenentur, idque actione mandati. Menoch. l. c. num. 9. Lauterb. §. 5. verùm etiam in numellis exhibitii fustigatione & relegatione afficiuntur. L. 38. §. 8. A. 9. ff. de pœnis. causa verò decisa denuo tractanda. L. 1. c. de advocat. quam tamen pœnam non extendi ad Advocatos pravaricantes volunt DD. sed hos arbitrariâ pœnâ pro qualitate personarum & circumstantiarum coercendos, iuxta L. 1. §. 1. ff. h. r. Item remotione ab officio, relegatione. Carpz. p. 1. decis. 91. n. 18. & L. 3. resp. 3. n. 4. non tamen sine nota infamiae. Brunnem. ad L. 1. de advocat. n. 2. aliique citati à Lauterb. l. c. qui etiam n. 9. hanc infamiam extendit ad Doctorem & Consultum pro utraque parte eodem tempore super jure respondentem; lecus prout limitat idipsum Brunnem. ad L. 3. ff. h. r. num. 3. si diverso tempore mutata facti circumstantiâ vel opinione fiat responsio. De cætero pravaricari non dicuntur, & pœnis dictis non subjacent, qui visis juribus & causæ secretis, se illi patrocinari & simul adversarium adjuvare negant, ut patet. Menoch. num. 5. Hahn. ad Wesenb. h. r. num. 3. Item qui memoriâ lapsi, aut in alia causa adversario patrocinantur, Mevius p. 9. Decis. 173.

TITULUS XXIII. De Delictis Puerorum.

Quest. 388. An & qualiter puniantur?

Resp. Primò: infantes, id est, pueri, qui nondum septimum ætatis annum compleverunt, excusantur à delictis, pœnisque iis statutis per leges, cum doli capaces non sint, & quid agant, ignorent. L. sed et si. ff. ad leg. Aquil. L. infans. ff. ad leg. Cornel. de Sicar. Clem. unic. de homicid. Idem dicendum propter eandem rationem de pueris infantiae proximis, id est, septennium non multùm excedentibus. Farin. in pr. Crim. p. 3. q. 92. n. 46. Carpz. pr. crim. p. 3. q. 143. n. 130.

2. Resp. Secundò: Pueri propriè tales (quales sunt, qui infantiam, hoc est annum ætatis septimum, egressi, L. in Sponsalibus. ff. de Sponsal. nondum tamen annos pubertatis, hoc est, annum 14. si mares sunt, aut annum 12. si feminae, impleverunt. Farin. l. c. num. 6. Zacchias. qq. medico. legal. L. 1. tit. 1. q. 4. num. 11.) si pubertati propinquoires doli capaces (quod Judicis arbitrandum ex circumstantiis relinquitur, cum alios alius maturius judicio pollere contingat) patrantem crimen commissionis, v. g. furtum, mendacium, perjurium, homicidium &c. etsi criminaliter puniri possint, mitius tamen puniendi. c. 1. h. r. ita ut, si crimen

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. V.

de se sit capitale, ultimo supplicio affici non possint, aut etiam torqueri. L. 1. §. 33. ff. ad S. C. Silan. eò quòd ob defectum judicii minùs malitiosè & dolosè delinquere præsumantur. Arg. L. fere in omnibus. ff. de Reg. Jur. quamvis, ut Farin. Tom. 3. de pœn. temperand. q. 92. Arg. L. excipiuntur. ff. ad S. C. Silan. & Constit. Catoli V. a. 164. si tales crimina prorsus enormia committant, nec spes sit emendationis ultimo supplicio affici queant, quod ipsum ad crimen læsæ Majestatis ab iis commissum extendit Decian. apud Farin. l. c. n. 107. sed neque pueri tales puellæque pubertati propinqui, eam tamen necdum consecuti, licet ad copulam carnalem ordinariè apti non sint, adeoque fornicationes, adulteria, similiaque vitia carnis non commisisse, eorumque pœnas incurrisse præsumantur. Arg. L. licet minor. ff. & L. si adulterium. §. 4. ff. ad leg. Jul. de adulterio. ab iis tamen absolute & universaliter loquendo absolvendi non sunt, cum quandoque, malitiâ supplente ætatem, ad id apti reperiantur pueri puellæque, c. de illis. de sponsal. impub. & c. fin. de eo qui consang. ac proinde, dum de tali eorum aptitudine constat, dictis delictis tenebuntur quamvis mitiore quàm puberes pœnâ propterea afficiendi. Farin. l. c. num. 93.

E 6

3. Resp.